

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

An perfecti & beati creati sint, an miseri & imperfecti. A. B. C. D

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

test, quod naturalem dilectionem habebant, vi
memoriam, intellectum, & ingenium, qua Deum
& se aliquaten⁹ diligebant, per quam tamen non
merebantur.

AN PERFECTOS ET BEATOS CREA
uit Deus angelos, an miseros & imperfectos.

DISTINCT. IV.

*De habitu
beatis
etudinis &
miserie an-
gelorum.*

Prov. 14. d.

*L. 11. ca. 17.
in princip.*

POst hæc videndum est, utrum perfectos & beatos creauit Deus angelos, an miseros & imperfectos. Ad quod dici potest, quod nec in beatitudine, nec in miseria creati sunt. Miseri enim ante peccatum esse non potuerunt, quia ex peccato miseria est. Nam si non fuisset peccatum, nulla esset miseria. Beati quoque nunquam fuerunt illi qui ceciderunt, quia sui euentus ignari fuerunt; id est, peccati & supplicii futuri. Si enim lapsum suum praescierunt, aut vitare voluerunt, sed non potuerunt, & ita erant miseri: aut potuerunt, sed noluerunt, & ita erat stulti & maligni. Ideoque dicimus, quia non erant praescii euentus sui: nec eius data est cognitio eorum, quæ futura erant super eos. Boni vero & qui persistiterunt, forte sive beatitudinis praescii fuerunt. Vnde August. super Genes. Quomodo inquit, beatus inter angelos fuit qui futuri peccati atque supplicii praescius non fuit? Quæritur autem cur non fuerit? Forte hoc Deus reuelare diabolo noluit, quid facturus vel passurus esset: ceteris vero reuelare voluit, quod in veritate mansuri essent. His verbis videtur Augustinus significare quod angeli qui corruerunt, non fuerunt praescii sui casus: ideoque beati non fuerunt. Et quod angeli qui persistiterunt beatitudinem sibi affuturam praesciuerunt, atque de ea certi in spe extiterunt, vnde quodammodo iam beati erant. Et reuera si ita fuisset, posset illos dici aliquo modo fuisse beatos: alios vero non, quiesciuerunt evictu saū.

Quod

Quod opinando Augustinus hoc dixit non afferendo, scilicet
quod angeli qui perstiterunt, præscii fuerunt futuri
boni. B

Sed hoc magis opinando & quærēdo dicit Aug. Lib. 3. ca.
quam afferendo. Vnde & huic opinioni opponens eisdem pau-
consequenter subdit. Sed quare discernebantur lo inferius.
illi à ceteris? ut Deus istis que ad ipsos pertinerent
non reuelaret, aliis vero reuelaret: cum non prius
sit ipse vltor quam aliquis peccator: nō enim dam-
nat ipse innocētes. Hic videtur innuere, quod nec
peccaturis futurum malum, nec permansuris fu-
turum bonum reuelauerit. Ideoque nec illi qui
ceciderunt vñquam, nec illi qui perstiterunt vs-
que ad consummationem beatifuerunt: quia bea-
ti non poterant esse, si de beatitudine certi non e-
rant, vel si damnationis incerti erant. Vnde Aug.
in eodem. Dicere, inquit, de angelis quod in suo
genere beati esse possent damnationis vel salutis Aug. super
incerti: quibus nec spes esset quod mutandi essent Gen. lib. II.
in melius, nimia præsumptio est. Quomodo enim cap. 19. in
beati esse possunt, quib⁹ est incerta tua beatitudo. principio.
Summam colligit prædictorum, confirmans omnes angelos Cap. 17. eius.
ante confirmationem vel lapsum non fuisse beatos, nisi dem.
per beatitudinem accipiat illum statum in-
nocentiae, in quo fuerunt an-
te casum. C

Ex prædictis consequitur quod angeli qui cor-
ruerunt, nunquam beati fuerunt, nisi beatitudi-
nem aliquis accipiat illum statum innocentiae in
quo fuerunt ante peccatum. Illi vero qui perstite-
runt, aut suam beatitudinem futuram Deo reue-
lante præsicerunt, & ita spei certitudine aliquo Ex Augu.
modo beati fuerunt: vel incerti extiterunt suæ cap. 18. eius-
beatitudinis, & ita aliter beati non fuerunt, quam dem lib. I.
reliqui qui ceciderunt. Mihi autem quod po-
sterius dictum est probabilius videtur.

Responsio ad id quod querebatur an angelii essent creati perfecti aut imperfecti. & dicitur quod perfecti fuerunt secundum aliquid, & imperfecti secundum aliquid.

D Ad hoc autem quod querebatur, utrum perfecti vel imperfecti fuerint creati, dici potest, quia quodammodo perfecti fuerint, & quodammodo imperfecti. Non enim uno modo aliquid dicitur perfectum, sed pluribus.

Quod tribus modis dicitur perfectum secundum tempus, secundum naturam, & universaliter perfectum.

E Dicitur namque perfectum tribus modis. Est enim perfectum secundum tempus, & perfectum secundum naturam, & est universaliter perfectum. Secundum temp^o perfectum est, quod habet quicquid tempus requirit, & conuenit secundum tempus haberi, & hoc modo angelii erant perfecti ante confirmationem vel lapsum. Secundum naturam perfectum est, quod habet quicquid debitum est, vel expedit naturae suae ad glorificationem, hoc modo perfecti fuerunt angelii post confirmationem, & erunt sancti post resurrectionem. Universaliter & summe perfectum est, cui nihil unquam deest, & a quo universaliter proueniunt bona, quod est solius Dei. Prima ergo perfectio est naturae conditae: secunda, naturae glorificatae: tercias naturae increatae.

*P*redicta breuiter tangit, addens quales fuerunt angelii in conuersione & auersione.

F Quales fuerint angelii in creatione ostensum est, boni scilicet, & non mali: iusti. i. innocentes, & perfecti quodammodo: alio vero modo imperfecti. Beati vero non fuerunt usque ad confirmationem, nisi beatitudo accipiatur, ut iam dictum est, ille status innocentiae & bonitatis in quo conditi sunt.

DE